

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กิตติชัย เล้าสกุล. 2541. The Relationship between Thai Commercial Banks Credit and Saving, Investment and Gross Domestic Product. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- จิราภา อินธิแสง, พิพัฒน์ เหลืองนฤมิตชัย และ ศิระ คล่องวิชา. 2542. การเปิดเสรีทางการเงิน: ต้นเหตุวิกฤตเศรษฐกิจไทยจริงหรือ. สรรพากรสาส์น ปีที่ 46 ฉบับที่ 3 เดือน มีนาคม 2542: หน้า 61-67
- ธิดารัตน์ โชคสุชาติ. 2540. ผลของเงินทุนไหลเข้าจากต่างชาติที่มีต่อการออมและการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทยในช่วงปี 1975-1996. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ปราโมทย์ สือวิโรจน์กุล. 2540. พัฒนาการทางการเงิน บทบาทของตลาดหลักทรัพย์ และการเติบโตทางเศรษฐกิจ กรณีศึกษาของประเทศไทย. โครงการพิเศษของหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการเงิน คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- พัชรราวลัย ชัยปานี. 2540. Impacts of Financial Development on Economic Growth: A Case Study of Thailand. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ (JDBA) คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- พิสิทธิ์ ต้นมหาพราน. 2539. โครงสร้างตลาด พฤติกรรม และผลการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทยในช่วงก่อนและกลางการเปิดเสรีทางการเงิน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ลักษมี หลินศุวนนท์. 2540. ผลกระทบจากนโยบายการเงินเสรีต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจ โดยศึกษาผ่านทาง Bank Lending Channel ของประเทศไทย. โครงการพิเศษของหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการเงิน คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- วิไลลักษณ์ โชติอาภรณ์. 2536. ความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาทางการเงินกับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและผลต่อความเหลื่อมล้ำทางการเงินของประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ศิริร์ เกิดผล. 2540. ปัจจัยที่นำไปสู่วิกฤตการณ์ทางการเงิน กรณีศึกษาของประเทศไทย. โครงการพิเศษของหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการเงิน คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สุดาพร สิริทวีชัย. 2540. ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆกับการเติบโตทางเศรษฐกิจ กรณีศึกษาของประเทศไทย. โครงการพิเศษของหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการเงิน คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาษาอังกฤษ

- Bekaert, G., and C. Harvey. 2000. Foreign Speculators and Emerging Equity Markets. Journal of Finance 55: 565-614
- Bekaert, G., C. Harvey, and C. Lundblad. 2000. Emerging Equity Markets and Economic Development. National Bureau of Economic Research Working Paper No.7763
- Bekaert, G., C. Harvey, and C. Lundblad. 2001. Does Financial Liberalization Spur Growth? National Bureau of Economic Research Working Paper No.8245
- Bisignano, J. n.d. Precarious Credit Equilibria: Reflections on the Asian Financial Crisis. Bank of International Settlements
- Chang, R., and Valesco, A. 1998. The Asian Liquidity Crisis. Federal Reserve Bank of Atlanta Working Paper No.98-11
- Demirgüç-Kunt, A., and Detragiache E. 1998. Financial Liberalization and Financial Fragility. The World Bank
- Frankel, J., and Rose, A. 1996. Currency Crashes in Emerging Markets: An Empirical Treatment. International Finance Discussion Papers Board of Governors of the Federal Reserve System
- Glick, R. n.d. Thoughts on the Origins of the Asian Crisis: Impulses and Propagation Mechanisms. Federal Reserve Bank of San Francisco
- Goldstein, M., and Hawkins, J. 1998. The Origin of the Asian Financial Turmoil. Reserve Bank of Australia Research Discussion Paper No.9805
- Henry, P. 2000. Do Stock Market Liberalizations Cause Investment Booms. Forthcoming Journal of Financial Economics
- Kaminsky, L., Lizondo, S., and Reinhart, C. 1998. Leading Indicators of Currency Crises. IMF Staff Paper International Monetary Fund
- Kaminsky, L., and Reinhart, C. 1996. The Twin Crises: the Causes of Banking and Balance-of-Payments Problems. International Finance Discussion Papers Board of Governors of The Federal Reserve System

- Kit Ming Yan. 2001. Prediction Currency Crises with a Nested Logit Model. Stanford Institute for Economic Policy Research Discussion Paper No. 01-17
- Klein, M., and Olivei, G. 1999. Capital Account Liberalization, Financial Depth, and Economic Growth. National Bureau of Economic Research Working Paper No. 7384
- Laeven, L. n.d. Financial Liberalization and Financial Constraints: Evidence from Panel Data on Emerging Economies. The World Bank
- Levine, R., and S. Zervos. 1998. Stock Markets, Banks, and Economic Growth. The American Economic Review 88: 537-558
- Mehrez, G., and Kaufman, D. n.d. Transparency, Liberalization and Banking Crises. The World Bank
- Miller M. 1998. The Current Southeast Asia Financial Crisis. Pacific-Basin Finance Journal 6: 225-233
- Mishkin, F. 1996. Understanding Financial Crises: A Development Country Perspective. National Bureau of Economic Research Working Paper No. 5600
- Miyazawa, K. 1999. Beyond the Asian Crisis Speech on the Occasion of the APEC Finance Ministers Meeting in Langkawi
- Pornpen Sodsrichai. 1993. An Economic Impact of Financial Liberalization in Thailand. Master's Thesis, Faculty of Economics (English Language Program), Thammasat University
- Radelet, S., and Sachs, J. 1998. The East Asian Financial Crisis: Diagnosis, Remedies, Prospects. Brooking Papers on Economic Activity
- Rodrigues, F., and Rodrik, D. 1999. Trade Policy and Economic Growth: A Skeptic's Guide to the Cross-National Evidence. National Bureau of Economic Research Working Paper No. 7081
- Rodrik, D. 1990. Determinants of Economic Growth. 1st ed. Overseas Development Council Washington DC
- Sachs, J., Tornell, A., and Velasco, A. 1996. Financial Crises in Emerging Markets: The Lessons from 1995. Brooking Papers on Economic Activity
- Shirahi, J. 1998. The East Asian Crisis: Origins, Policy Challenges, and Prospects. The World Bank

Supat Me-O-Padmongcon. 1998. Financial Development and Economic Development: Role of the Stock Market. Master's Thesis, Faculty of Economics (English Language Program), Thammasat University

ภาคผนวก

Country Funds

ในอดีต แม้ว่าประเทศไทยจะยังมีได้ดำเนินนโยบายการเปิดเสรีทางการเงินอย่างเป็นทางการ แต่นักลงทุนต่างชาติก็สามารถนำเงินเข้ามาลงทุนในตลาดทุนไทยทางอ้อมได้ โดยผ่านกองทุนประเภทหนึ่งซึ่งเรียกว่า country fund ซึ่งเป็นกองทุนที่ออกหน่วยลงทุนให้กับนักลงทุนต่างประเทศ แล้วนำเงินทุนเหล่านั้นมาลงทุนในประเทศ กองทุนเหล่านี้อาจเป็นกองทุนปิดหรือกองทุนเปิดก็ได้ แต่โดยส่วนใหญ่มักจัดตั้งในรูปของกองทุนปิด กองทุนเหล่านี้มักจัดตั้งขึ้นเพื่อเข้ามาลงทุนในประเทศที่ตลาดทุนเกิดใหม่ (emerging markets) แถบเอเชียและลาตินอเมริกา โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศในกลุ่มเอเชียตะวันออกเฉียง พบว่า มีกองทุน country fund เกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก เช่น ประเทศเกาหลี มีกองทุนประเภทนี้มากถึง 28 กองทุน

ที่ผ่านมา มีกองทุนประเภท country fund ที่เข้ามาลงทุนในประเทศไทยทั้งสิ้น 16 กองทุน ได้แก่

ชื่อกองทุน	ปีที่จัดตั้ง	มูลค่า (ล้าน US\$)	สถาบันการเงินที่เกี่ยวข้อง	จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์
1.Bangkok Fund	1985	67	-BFIT Securities -First Overseas Bangkok Investment	London Stock Exchange
2.The Thailand Fund	1986	30	-IFC -Vickers Da Costa	London Stock Exchange
3.Siam Fund	1987	95	-Asia Securities Trading -Banque Indosuez (Geneve) -Indosuez Asia Investment Services	London Stock Exchange
4.The Thai Fund	1988	115	-Salomon Brothers -IFC -Deutsche Bank	New York Stock Exchange

			Capital -Morgan Stanley -MFC	
5.The Thai-Euro Fund	1988	75	-Lloyds Investment Manager -Haare Govett -MFC -Phatra Tanakit	London Stock Exchange
6.The Thailand Growth Fund	1988	50	-Nikko Securities -ADB -Nikko Merchant Bank (Singapore) -MFC	Tokyo Stock Exchange
7.The Thai Prime Fund	1988	155	-Nomura Securities (Japan) -IFC -Nomura Merchant Banking (Singapore) -MFC	London Stock Exchange Stock Exchange of Singapore
8.The Thailand International Fund	1988	75	-Swiss Bank Corp. -Fidelity International -MFC	London Stock Exchange
9.Thai Investment Fund	1988	30	-Asia Securities Trading -Yamaichi International (Europe) -Yamaichi Capital Management (Guernsey)	London Stock Exchange
10.The Thai Asset Fund	1989	50	-Elders Finance Group -Elders Finance Pacific -MFC	Stock Exchange of Hong Kong Australia Stock Exchange
11.The Thai-Asia	1989	50	-Scimitar Asset Mgmt.Asia	Stock Exchange of

Fund			-Standard Chartered Asia -Chitung -MFC	Hong Kong
12.JF Thailand Trust	1989	100	-Jardine Fleming Trust Management(London)	Stock Exchange of Hong Kong
13.The Thai Equity Fund	1990	50	-OCBC -DBS Bank -MFC	Stock Exchange of Singapore
14.The Thai Capital Fund	1990	69	-Daiwa Securities(USA) -Merrill Lynch -Daiwa International (H.K.) -MFC	New York Stock Exchange
15.The Thai Equity Growth Fund		75	-Credit Swiss -First Boston -MFC	New York Stock Exchange
16.The Thai Emerging Fund		150- 200	-Nomura Securities -MFC	London Stock Exchange
มูลค่ารวม		1,286		

ที่มา: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

การที่มีกองทุน country fund เข้ามาลงทุนในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก รวมไปถึงในประเทศต่างๆแถบเอเชียและลาตินอเมริกา ทำให้ประเทศเหล่านั้นได้รับประโยชน์หลายประการด้วยกัน กล่าวคือ ประการแรก กองทุนประเภทนี้ทำให้นักลงทุนต่างชาติมีความคุ้นเคยกับลักษณะตลาดการเงินภายในประเทศก่อนที่จะเข้ามาลงทุนโดยตรง หลังจากที่ประเทศดำเนินการเปิดเสรีทางการเงินอย่างเป็นทางการในเวลาต่อมา ประการต่อมา country fund ยังทำให้องค์กรธุรกิจภายในประเทศเป็นที่รู้จักและได้รับการยอมรับในหมู่นักลงทุนต่างชาติมากขึ้น ซึ่งจะช่วยให้อุตสาหกรรมเหล่านี้สามารถเข้าถึงและระดมเงินทุนในตลาดทุนระหว่างประเทศได้ง่ายและสะดวกยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ยังมีงานวิจัยที่สนับสนุนว่ากองทุนลักษณะนี้มีบทบาทและความสำคัญต่อระบบการเงินของประเทศ เช่น Errunza, Sembet และ Hogen (1998) พบว่า กองทุน country fund มีบทบาทสำคัญในการทำให้ราคาหุ้นของธุรกิจภายในประเทศเพิ่มสูงขึ้น และยังสามารถลด

cost of capital ของธุรกิจเหล่านั้นได้อีกด้วย รวมไปถึงการสรุปว่า country fund มีส่วนช่วยให้ตลาดทุนภายในประเทศสามารถพัฒนาสอดคล้องและเชื่อมโยง (integrate) ไปกับตลาดทุนโลกได้มากขึ้นอีกด้วย แม้ว่ามูลค่ารวมของกองทุนประเภทนี้จะค่อนข้างต่ำเมื่อเทียบกับมูลค่าตลาดหลักทรัพย์รวมของประเทศ

การดำรงอัตราส่วนเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยงตามมาตรฐาน BIS ในประเทศไทย

ที่มาของ BIS¹³

เมื่อปี พ.ศ. 2473 ธนาคารกลางของประเทศอุตสาหกรรมชั้นนำ 10 ประเทศ (Group of Ten Central Bank Governors) หรือกลุ่ม G-10¹⁴ มีการประชุมเพื่อจัดตั้งองค์กรระหว่างประเทศเพื่อทำหน้าที่ในการพัฒนาและช่วยเหลือธนาคารพาณิชย์ที่ดำเนินงานในต่างประเทศให้มีความมั่นคง และไม่ต้องเสี่ยงเกินไปในการประกอบธุรกิจ นอกจากนี้ ยังช่วยเหลือประเทศที่ยังค้างชำระหนี้ค่าปฏิกรรมสงครามมาตั้งแต่สงครามโลกครั้งที่ 1

ต่อมา คณะกรรมการของธนาคารกลางในกลุ่ม G-10 ได้ประชุมร่วมกัน เพื่อกำหนดมาตรฐานการตีราคามูลค่าทรัพย์สินของธนาคารพาณิชย์ในระหว่างประเทศสมาชิก เพื่อให้เป็นไปอย่างมีมาตรฐานเดียวกันหมด โดยจัดทำเป็นมาตรฐานของธนาคารกลางเพื่อการชำระหนี้ระหว่างประเทศ (Bank for International Settlement: BIS) ขึ้น องค์กรระหว่างประเทศนี้ยังทำหน้าที่ช่วยเหลือธนาคารกลางของกลุ่ม G-10 ในการพิจารณาลงทุนด้านทรัพย์สินทางการเงินและเป็นผู้จัดการด้านทรัพย์สิน (Trustee) ให้กับกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) ด้วย

ในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2530 กลุ่มประเทศ G-10 ได้ร่วมประชุมเพื่อพิจารณารายละเอียดข้อปฏิบัติในการดำรงเงินกองทุนให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน เพื่อความมั่นคงและเสถียรภาพของระบบธนาคารระหว่างประเทศ ที่ประชุมยังได้พิจารณาวิธีปฏิบัติที่จะสามารถดำเนินการได้อย่างรวดเร็ว พร้อมทั้งกำหนดวัตถุประสงค์ของการตั้งมาตรฐานธนาคารเพื่อการชำระหนี้ระหว่างประเทศอีกด้วย การใช้ระบบ BIS เริ่มเป็นที่ยอมรับและแพร่หลายในประเทศที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมก้าวหน้า นอกจากนั้น ประเทศอุตสาหกรรมใหม่และประเทศกำลังพัฒนาก็ได้หันมาใช้หลักการ BIS ในการกำหนดมาตรฐานหรือฐานะของสถาบันการเงินมากขึ้น ซึ่งทำให้ระบบการตรวจสอบฐานะทางการเงินของสถาบันการเงินในประเทศต่างๆ ทั่วโลกมีมาตรฐานเดียวกัน

¹³ สมยศ แซ่มซ้อย "ธนาคารพาณิชย์ไทยกับข้อกำหนด BIS การปรับตัวสู่มาตรฐานธนาคารพาณิชย์สากล," จุฬาลงกรณ์วารสาร ปีที่ 4 ฉบับที่ 16 (กรกฎาคม – กันยายน 2535): 60-83

¹⁴ ในปัจจุบันมีสมาชิก ได้แก่ เบลเยียม แคนาดา ฝรั่งเศส เยอรมัน อิตาลี ญี่ปุ่น เนเธอร์แลนด์ สวีเดน สวิสเซอร์แลนด์ อังกฤษ สหรัฐอเมริกา และลักเซมเบิร์ก

หลักการ BIS ในประเทศไทย

หลังจากที่ประเทศไทยประกาศยอมรับพันธะข้อ 8 ของกองทุนการเงินระหว่างประเทศในปี พ.ศ. 2533 และดำเนินการผ่อนคลายการบริวรรตเงินตราขั้นที่ 2 ในปี พ.ศ. 2534 แล้ว ก็ได้มีการเตรียมความพร้อมของธนาคารพาณิชย์โดยการนำระบบมาตรฐานของธนาคารเพื่อการชำระหนี้ระหว่างประเทศ (BIS) มาใช้ด้วยการเริ่มปฏิบัติตามวิธีของกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมชั้นนำ G-10 และปรับปรุงระเบียบข้อบังคับรวมถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสถาบันการเงินให้มีความสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงภายในประเทศ

มีการเตรียมความพร้อมโดยเชิญคณะกรรมการสมาคมธนาคารไทยเข้าประชุมชี้แจงแนวทางการดำรงเงินกองทุนตามแนวทาง BIS เมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2535 โดยชี้แจงแนวความคิดในการนำหลักการดังกล่าวมาใช้ เพื่อให้ธนาคารพาณิชย์ได้เตรียมตัวก่อนที่จะนำหลักการของ BIS มาประยุกต์ใช้ในประเทศไทย ขณะเดียวกัน ธนาคารแห่งประเทศไทยก็ได้แก้ไขพระราชบัญญัติธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. 2505 และ พ.ศ. 2522 ในมาตราที่ว่าด้วยคำจำกัดความของเงินกองทุนและวิธีคำนวณอัตราส่วนเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง เพื่อให้มีความชัดเจนในการวิเคราะห์และตีความอย่างถูกต้องตามหลักสากล นอกจากนี้ ยังเป็นการแก้กฎหมายเพื่อให้ธนาคารพาณิชย์จัดสรรเงินกองทุนอย่างถูกต้อง

ธนาคารแห่งประเทศไทยได้กำหนดและประยุกต์หลักเกณฑ์ของ BIS มาใช้ตามความเหมาะสม¹⁵ แบ่งได้เป็น 3 รายการ ได้แก่

1.เงินกองทุน

หลักการเดิม	หลักการตาม BIS
1.ทุนชำระแล้ว รวมส่วนล้ำมูลค่าหุ้น	1. เงินกองทุนขั้นที่ 1 - ทุนชำระแล้ว ได้แก่ หุ้นสามัญ หุ้นบุริมสิทธิ ที่ไม่มีกำหนดไถ่ถอนและไม่มีสะสมเงินปันผล ส่วนล้ำมูลค่าหุ้น และวอแรนท์

¹⁵ เขียมหง รักรธรรมหรรษา, "มาตรการกำกับกิจการธนาคารพาณิชย์: กรณีศึกษาการกำหนดเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยงตามมาตรฐาน BIS ของประเทศไทย," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539), หน้า 46

2.ทุนสำรอง	<p>2. เงินกองทุนชั้นที่ 2</p> <ul style="list-style-type: none"> - ร้อยละ 70 ของมูลค่าส่วนที่เพิ่มขึ้นจากการตีราคาที่ดิน และร้อยละ 50 ของมูลค่าส่วนที่เพิ่มขึ้นจากการตีราคาอาคาร - เงินที่ธนาคารพาณิชย์ได้รับจากการออกตราสารที่มีลักษณะคล้ายหุ้น หรือตราสารหนี้ด้วยสิทธิระยะยาว
3.เงินสำรองที่ได้จัดสรรจากกำไรสุทธิเมื่อสิ้นงวด	
4.กำไรสุทธิคงเหลือจากการจัดสรร	

2.สินทรัพย์เสี่ยง

มีการคำนวณน้ำหนักความเสี่ยงของสินทรัพย์ตามรายการต่างๆ ทั้งสินทรัพย์ที่ปรากฏอยู่ในงบดุลและนอกงบดุล สินทรัพย์ในงบดุลจะมีการกำหนดน้ำหนักความเสี่ยงต่างๆกัน ที่ร้อยละ 100, 20 และ 0 ตามระดับความเสี่ยงของสินทรัพย์แต่ละประเภท และเป็นที่น่าสนใจสำหรับสินทรัพย์ประเภทสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยรายย่อย และเงินให้กู้ยืมแก่บริษัทเงินทุนและบริษัทหลักทรัพย์ที่มีน้ำหนักความเสี่ยงลดลงจากร้อยละ 100 เป็นร้อยละ 50 สำหรับรายการนอกงบดุลนั้น เดิมที่ไม่ต้องนำมาคำนวณเป็นสินทรัพย์เสี่ยง แต่ตามมาตรฐาน BIS จะต้องนำมาแปลงสภาพให้เป็นสินทรัพย์เพื่อคำนวณความเสี่ยงโดยใช้ conversion factor เป็นตัวแปลงสภาพ ซึ่ง conversion factor จะแบ่งออกเป็น 4กลุ่ม คือ ร้อยละ 100, 50, 20 และ 0

3.การกำหนดอัตราส่วนเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง

การดำรงอัตราส่วนเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยงตามมาตรฐาน BIS ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยนำมาใช้สามารถสรุปได้เป็น 2 ระยะ กล่าวคือ ในระยะแรก นับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2536 ธนาคารพาณิชย์จะต้องดำรงอัตราส่วนเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยงร้อยละ 7 โดยจะต้องเป็นเงินกองทุนชั้นที่ 1 ต่อสินทรัพย์เสี่ยงไม่ต่ำกว่าร้อยละ 5 และเงินกองทุนชั้นที่ 2 ต่อสินทรัพย์เสี่ยงไม่ต่ำกว่าร้อยละ 2 ต่อมา ได้มีการกำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ดำรงอัตราส่วนเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยงร้อยละ 8 ภายในสิ้นปี พ.ศ. 2537

อย่างไรก็ตาม ธนาคารแห่งประเทศไทยเพียงแค่อัตราดอกเบี้ยของ BIS เป็นหลักเท่านั้น มีการปรับเปลี่ยนการนำไปใช้ให้เหมาะสมกับระบบธนาคารพาณิชย์ของประเทศ ดังนั้น หลักการที่นำมาใช้ในประเทศไทยกับหลักการแม่บทตาม BIS จึงอาจแตกต่างกัน โดยมีความแตกต่างกันในบางรายการของกองทุนชั้นที่ 2 คือ ธนาคารแห่งประเทศไทยไม่อนุญาตให้นับเงินสำรองและเงินเพื่อลดความสูญเสียหรือเพิ่มลดหนี้สูญทั่วไป รวมเข้าเป็นเงินกองทุนชั้นที่ 2 ในขณะที่ BIS นับรวมสองรายการดังกล่าวเข้าเป็นเงินกองทุนชั้นที่ 2 ด้วย

ประเด็นศึกษาที่น่าสนใจ

ตามหลักการของ BIS ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยนำมาประยุกต์ใช้กับธนาคารพาณิชย์ภายในประเทศนั้น มีการเพิ่มรายการที่นับเข้าเป็นเงินกองทุนชั้นที่ 2 ได้หลายรายการ ได้แก่

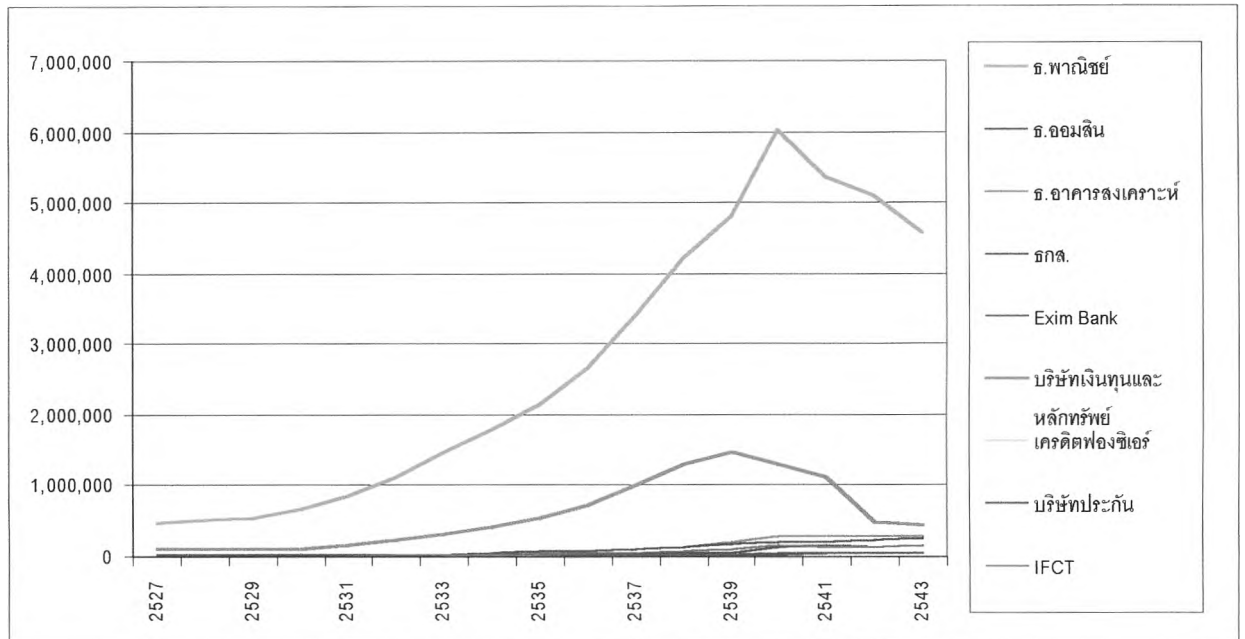
- กำไรแอมเฟงของหลักทรัพย์จดทะเบียนที่เป็นที่ดินและอาคาร โดยใช้ราคาประเมินใหม่ทุก 5 ปี และให้นับเป็นเงินกองทุนเพิ่มได้ไม่เกิน 70% ของราคาส่วนเพิ่มของที่ดิน และไม่เกิน 50% ของราคาส่วนเพิ่มของอาคาร
- หนี้สินค้ำประกัน สามารถนับเข้าเป็นเงินกองทุนชั้นที่ 2 โดยมีน้ำหนักความเสี่ยงร้อยละ 100
- เจ้าหนี้ด้อยสิทธิ ก็สามารถนับเข้าเป็นเงินกองทุนชั้นที่ 2 โดยมีน้ำหนักความเสี่ยงร้อยละ 100 แต่จะต้องไม่เกิน 50% ของเงินกองทุนประเภทที่ 1 และใน 5 ปีสุดท้ายก่อนครบกำหนด จะต้องตัดออกจากเงินกองทุนปีละ 30%

จากหลักการข้างต้น ส่งผลให้ธนาคารพาณิชย์มีทางเลือกในการเพิ่มเงินกองทุนเพื่อขยายธุรกิจนอกเหนือจากการเพิ่มทุนหรือขายหุ้นสามัญดังเช่นในอดีต เช่น การขายหุ้นกู้แปลงสภาพ หรือ กู้จากเจ้าหนี้ด้อยสิทธิ เป็นต้น ทำให้ธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบมีเงินกองทุนเพิ่มขึ้นและสามารถนับเข้าเป็นเงินกองทุนได้ทันที ซึ่งก็สามารถนำเงินไปขยายธุรกิจโดยให้สินเชื่อได้เพิ่มขึ้นอีกทันทีที่ได้นำหลักการ BIS มาใช้ พบว่า ธนาคารพาณิชย์มีอัตราส่วนเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยงทั้งระบบเท่ากับ 8.25% ซึ่งสูงกว่าอัตราที่กำหนดไว้ที่ 8% และการลงทุนที่ธนาคารพาณิชย์ให้ความสนใจเป็นพิเศษ คือ การปล่อยสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยนั่นเอง เพราะมีการปรับลดน้ำหนักความเสี่ยงลงจากร้อยละ 100 เป็นร้อยละ 50

จากประเด็นนี้จึงนำไปสู่สมมติฐานที่ว่า การนำมาตรฐาน BIS มาใช้ในประเทศไทย น่าจะส่งผลให้ปริมาณสินเชื่อทั้งระบบเพิ่มขึ้นได้ ดังนั้น วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จึงใช้ตัวแปร BIS เป็นตัวแปรควบคุมหนึ่งที่อาจมีความสัมพันธ์กับปริมาณสินเชื่อ ดังเช่นแบบจำลองในสมการที่ (5) ซึ่งจากผลการศึกษาดังกล่าวด้วยวิธีการทางเศรษฐมิติ พบว่า การใช้มาตรฐาน BIS ไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณสินเชื่ออย่างมีนัยสำคัญ ณ ระดับความเชื่อมั่นใดๆ

แผนภาพ ก

แสดงปริมาณสินเชื่อที่ออกโดยสถาบันการเงินประเภทต่างๆ (หน่วย: ล้านบาท)

ตาราง ข

แสดงมูลค่ารวมของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ปี	มูลค่าตลาดหลักทรัพย์รวม หน่วย: ล้านบาท	%ต่อ GDP
2522	28,384.02	5.10
2523	25,521.81	3.73
2524	23,471.22	2.98
2525	29,438.95	3.48
2526	34,793.62	3.76
2527	47,431.85	4.80
2528	49,456.82	4.88
2529	75,200.01	6.87
2530	138,155.40	11.02
2531	223,645.24	14.84
2532	659,493.07	35.51
2533	613,515.27	28.10
2534	897,181.85	35.79
2535	1,485,018.49	52.46
2536	3,325,393.35	104.89
2537	3,300,756.44	90.82
2538	3,564,568.96	85.02
2539	2,559,578.70	55.37
2540	1,133,343.90	23.91
2541	1,268,198.50	27.40
2542	2,193,067.00	47.52
2543	1,279,223.80	26.10
2544	1,607,310.00	31.52

ที่มา: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

กิตติยา พงษ์รัตนกุล เกิดวันที่ 20 มิถุนายน พ.ศ. 2522 ที่กรุงเทพมหานคร ได้รับความศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย จากโรงเรียนสตรีวิทยา และสำเร็จการศึกษาบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการเงินและการธนาคาร จากคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ในปีการศึกษา 2542 จากนั้นเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการเงิน ที่คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

